

Недељу дана пре Бајденове званичне и надасве пријатељске посете Србији, односно влади и председнику државе, потпредседник наречене владе задужен за српску науку и српску интеграцију у Европу Божидар Ћелић (неким се ова два задужења могу учинити неспојивима, али за пријем Србије у ЕУ потребни су не само српски него и светски научни капацитети, да би фантастику претворили у стварност), ко зна који пут најавио је стављање Србије на такозвану белу шенгенску листу. При томе је, као и увек, оставио утисак да чак и верује у оно што прича.

Сутрадан (14.5.2009, "Глас јавности") новине су нас обавестиле да је Пјер Мирел, функционер ЕУ, приликом посете Београду изјавио да су "све спекулације о томе које ће земље и када ући на белу шенген листу преурађене". Медији су истог дана пренели и изјаву председника Србије, који је, схвативши шта Брисел поручује, своје чедо опоменуо "да би било добро да се престане са лицитирањем око датума када ће грађани бити ослобођени виза".

Растуженој српској јавности је после ових изјава као мелем на рану дошла посета америчког потпредседника. Наиме, 19. маја овде је стигао и доказани српски пријатељ Џозеф Бајден, алијас Ћорђе Бајденовић. За време, а и након његове посете, утрошене су тоне штампарске боје да се одгонетне шта се договарало (или боље речено наређивало) у отвореном разговору иза затворених врата. Сада, два и по месеца касније, јасно се указује шта.

Из Брисела су недавно стигла обећања да ће Србија бити стављена на листу безвизне чежње почетком следеће године. Пре посете српског пријатеља Бајдена (алијас Ћорђе Бајденовића), то нису знали ни у Бриселу а зачудо ни у Београду, о чему и говоре горе цитиране изјаве Мирела, Тадића и пре свега Ћелића. То значи да је Бајден умешао прсте и "погурао" визну либерализацију, а свакако и да је нешто тражио заузврат.

Од ЕУ су Србљи обично за нешто добијали ништа. Сада се чини да се ствари мењају. За обећање о безвизним путовањима по Европи и путовања по националном беспућу потребно је да властодршци у Србији испуне следеће ситнице:

1. Пацификацију Срба на Косову и Метохији сменом неподобних и довођењем подобних. Радови у току. Марко Јакшић више није директор болнице, против Милана Ивановића се води кривични поступак, за председнике српских општина су постављени кадрови ДС.

2. Ставити до знања Србима на Космету да их је се матица одрекла. Радови у току. Срби из ове покрајине, уколико желе српска документа, одлуком владе Србије по њих морају да дођу у Србију, а не као до сада да их ваде на територији КиМ. Друга је могућност (која је једноставнија и јефтинија и нашта их наводи већ поменута одлука српске владе) да изваде документа квазидржаве Косово, чиме би прихватили да су њени држављани.

3. Натерати Србе у овој покрајини да прихвате органе квазидржаве Косово и тако опет посредно, а и непосредно, признају ту државу. Радови у току. Срби склапају уговоре са КЕК да би себи обезбедили основне услове за живот.

4. Ради умиривања и заваривања тамошње (а и овдашње) јавности, поручити да се нису стекли услови за излазак Срба на изборе које спроводи лажна држава, али при томе додати да они који буду изашли на изборе неће бити санкционисани. Радови у току. Такву изјаву је дао министар српске владе задужен за Косово и Метохију Горан Богдановић, који је занат пекао и у Тачијевој влади, што му је код српских власти била препорука и за ову. Министар у покрајини, који је постао министар у републици, свакако је још један доказ континуитета државотворне политике српских властодржаца.

5. Оставити Србе на Косову и Метохији и без духовне подршке, односно подршке Цркве. Радови у току. СПЦ се није огласила поводом поменутих дешавања, прихватила је обнову храмова на Косову и Метохији под условима лажне државе Косово и тзв. међународне заједнице. То је истовремено аргумент да се ти културно – историјски споменици прикажу као албански. Епископ Артемије за своју борбу нема подршку цркве, чак му је прећено да може бити рашчињен.

Са друге стране, српске власти изгледа сматрају да је то духовна ствар и не уплићу се (док избор патријарха схватају као световну ствар и ту се уплићу). Уосталом, увек су обећавале да ће се за покрајину борити свим дипломатским и правним средствима, а никада духовним. Српски властодршци и овом приликом, као и много пута до сада, испуњавају дата обећања, јер је то један од битних услова за одржавање њиховог

кредибилитета у народу.

6. Због безвизног режима "из разлога безбедности" на граници са Косметом држава Србија ће успоставити царинске и полицијске пунктове. Пошто су они које је постављао Еулекс више пута уклонили Срби, процењено је да су до зуба наоружани КФОР и Еулекс угрожени од Срба наоружаних само зубима. Границу између Срба и Срба од сада ће зато чувати Срби. Ово је већ испробано са Србима преко Дрине за време С. Милошевића, али су последице овог садашњег удруженог међународног подухвата много погубније. Исто тако, Срби са Косова и Метохије неће бити на белој листи. Радови у току.

Случајно и овај план има шест тачака.

Радови су у току на изградњи лажне државе Косово и разградњи Србије. Извођачи радова су српски властодршци, а пројектанти су из иностранства. Зато подухват и има међународни и удружени карактер. Тако жути режим фарба белим шенгеном Србију коју је завио у црно.

Следи и нових шест тачака за седам региона. Мамац ће бити обећање о пријему у ЕУ. Радови су и ту у току. И овај међународни удружени подухват је почео да се остварује.